

În geană lumina

Gerra Orivera

se spală în mine dimineață comună

mă așez dimineața în rama zilei
smerenia
îmbracă armura de luptă
curbez arcul pupilei torsiunea acestui sfârșit de viziune
e maximă
săgeata canibală e gata să-nghită orizonturi
curcubeie și fulgere
iubiri
mortificări
oameni fluturi
(oamenii molie îi las pentru mai târziu
să mai dospească abisul din ei)
focalizez un spațiu cât mai rotund în care
să încapă trupele de asalt
(cele de apărare au un efectiv incomplet drept care
le-am trecut în rezervă)
și deschid noi fronturi după ce visele
au săpat tranșee până la focurile subpământului
și le-au pietruit cu aștrii de conjunctură
(chiar de cele vechi
încă n-au scos din test rumenită
pâinea de-mpărtășanie)
preventiv
dau în scris
că mă voi întoarce acasă
sub/pe scut de lumină

și trag prima salvă de tun

bucuria sparge cupola de ceață

lumea
lumea își privește uimită miracolul
în mine